24/09/2021

Η Εθνική Λυρική Σκηνή στο πρωτοσέλιδο της Le Figaro

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Με ένα μεγάλο αφιέρωμα στην Εθνική Λυρική Σκηνή κυκλοφορεί το σημερινό φύλλο της γαλλικής εφημερίδας Le Figaro.

Η Le Figaro είναι η παλιότερη γαλλική εφημερίδα και σήμερα είναι η δεύτερη σε κυκλοφορία σε όλη τη Γαλλία. Ο δημοσιογράφος της εφημερίδας Thierry Hilléritеau επισκέφθηκε τις εγκαταστάσεις της ΕΛΣ στην Αθήνα και μίλησε, μεταξύ άλλων, με τον Καλλιτεχνικό Διευθυντή της ΕΛΣ Γιώργο Κουμεντάκη, τον Πρόεδρο του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) Ανδρέα Δρακόπουλο και τον διακεκριμένο τενόρο Γιόνας Κάουφμαν λίγο πριν το ρεσιτάλ του στο Ηρώδειο.

L'INCROYABLE RENAISSANCE DE L'OPÉRA D'ATHÈNES

APRÈS AVOIR INVESTI CET ÉTÉ DES LIEUX DE PLEIN AIR, L'OPÉRA NATIONAL GREC ROUVRE, À L'ISSUE DE DIX-HUIT MOIS DE FERMETURE, SA SALLE. UN SUBLIME VAISSEAU AMARRÉ SUR LE PIRÉE, SIGNÉ RENZO PIANO, QUI TÉMOIGNE DE L'INCROYABLE VITALITÉ RETROUVÉE DE L'INSTITUTION.

THERRY HILLERITEAU @thilleriteau
ENVOYÉ SPÉCIAL À ATHÈNES (GRÈCE)

En ce dimanche de mi-septembre, Athènes s'est couverte d'un voile nuageux. Il est 21 heures, la répétition commence. Sur la scène de l'Odéon d'Hérode Atticus désert, le chef Jochen Rieder a tombé la veste. Jonas Kaufmann, lui, tombe le masque.

Ακολουθεί συνοπτική απόδοση αποσπασμάτων του άρθρου στα ελληνικά:

[...] Ο συνθέτης Γιώργος Κουμεντάκης, Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, σημειώνει ότι οι κρίσεις που έχει βιώσει ο οργανισμός στα 80 χρόνια ζωής του συνδέονται με την ιστορία της Ελλάδας και αναφέρει: «Η εμφάνιση του Γιόνας Κάουφμαν ήταν ένας ιδανικός τρόπος για να επανασυνδεθούμε με το κοινό μας μετά την κρίση του Covid, πόσο μάλλον που γίνεται σε αυτόν τον μυθικό χώρο του Ηρωδείου των 5.000 θέσεων». Ο δημοσιογράφος σημειώνει ότι πρόκειται για ένα όνειρο που θα είχε πραγματοποιηθεί ένα χρόνο νωρίτερα αν δεν είχε συμβεί η πανδημία του Covid. Παράλληλα όμως αυτό μαρτυρά την εντυπωσιακή αναγέννηση της ΕΛΣ, η οποία μετά την οικονομική κρίση του 2009 και σε συνδυασμό με την πολιτική της για αξιοποίηση Ελλήνων τραγουδιστών σε ποσοστό 90% στις διανομές της, πέτυχε τον άθλο να αποκτήσει μια δημοτικότητα χωρίς προηγούμενο στην ιστορία της. Πριν τον Κάουφμαν, η ΕΛΣ άνοιξε την καλοκαιρινή περίοδο με την Άννα Νετρέμπκο στο Παναθηναϊκό Στάδιο με 8.000 θεατές, ενώ ακολουθεί η Σόνια Γιόντσεβα τον Νοέμβριο στην Αίθουσα Σταύρος Νιάρχος. Η αίθουσα αυτή είναι το σύμβολο της αναγέννησης της Λυρικής. Όπως ο Παρθενώνας, το Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος φαίνεται από τον κόλπο του Σαρωνικού. Το κτίριο που στεγάζει την ΕΛΣ βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του γιγαντιαίου Κέντρου Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος – πρόκειται για έναν διαφανή ναό από γυαλί με την υπογραφή του Ρέντσο Πιάνο.

[...] Οι 7 θάνατοι της Μαρίας Κάλλας της Μαρίνας Αμπράμοβιτς, μια συμπαραγωγή ανάμεσα στην Αθήνα, το Μόναχο, το Παρίσι, το Βερολίνο και τη Νάπολη, η οποία

εγκαινιάζει το πρόγραμμα της Αίθουσας Σταύρος Νιάρχος στις 24 Σεπτεμβρίου, αποτελεί ένα ορόσημο για τη νέα άνθηση της ΕΛΣ. Ο Γιώργος Κουμεντάκης υπογραμμίζει ότι «παρά την ορμή του Οργανισμού που διακόπηκε παράλογα από την πανδημία, η ΕΛΣ δεν έμεινε άπραγη, καθώς ανέπτυξε τη δική της διαδικτυακή τηλεόραση, την GNO TV, η οποία επέτρεψε να βιντεοσκοπηθούν ορισμένες πολύ αξιόλογες παραγωγές χωρίς κοινό και να παρουσιαστούν διαδικτυακά. Θα συνεχίσουμε αυτή τη χρονιά, με το επετειακό πρόγραμμα για τα 200 χρόνια από την ανεξαρτησία της χώρας μας», καταλήγει ο Κουμεντάκης.

[…] Στις μελλοντικές συμπαραγωγές της ΕΛΣ, υπάρχουν σχέδια, μεταξύ άλλων, για την Τετραλογία, ενώ στο πλαίσιο της συνεργασίας με την Opéra-Comique θα παρουσιαστεί το Ταξίδι στη Σελήνη και το νέο έργο του Φιλίπ Ερσάν Éclairs. Οι σημαντικές αυτές διεθνείς συνεργασίες της ΕΛΣ πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του προγράμματος της καλλιτεχνικής εξωστρέφειας την οποία στηρίζει το Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ), του οποίου ο ιδρυτής Σταύρος Νιάρχος απεβίωσε το 1996. Το ΙΣΝ όχι μόνο δώρισε στο ελληνικό κράτος αυτόν τον ναό του πολιτισμού, κόστους 861.000.000 δολαρίων, το οποίο επίσης στεγάζει και την Εθνική Βιβλιοθήκη, αλλά στήριξε επιπλέον την ΕΛΣ με 20.000.000 ευρώ το 2019 για να αναπτύξει τη διεθνή της παρουσία και χρηματοδοτεί και τις παραγωγές της για τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση.

Αυτή τη στιγμή το επόμενο μεγάλο έργο του Ιδρύματος στην Ελλάδα είναι η κατασκευή νέων νοσοκομείων, στο πλαίσιο της Πρωτοβουλίας του ΙΣΝ για την Υγεία, τα οποία επίσης σχεδιάζει ο Ρέντσο Πιάνο. Ο Πρόεδρος του Ιδρύματος Σταύρος Νιάρχος (ΙΣΝ) Ανδρέας Δρακόπουλος δήλωσε: «Ο δικός μας ρόλος είναι να αφουγκραζόμαστε τις ανάγκες της εποχής μας. Αυτό σημαίνει να ανταποκρινόμαστε σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, όπως η πανδημία ή οι πυρκαγιές που έπληξαν την Ελλάδα το περασμένο καλοκαίρι. Σημαίνει όμως και να ενισχύουμε τους καλλιτέχνες για να μπορούν να συνεχίσουν να δημιουργούν, κάτω από τις καλύτερες δυνατές συνθήκες, ακόμα και σε περίοδο κρίσης, γιατί σε τελική ανάλυση, και η Αθήνα είναι η απόδειξη σε αυτό, αυτό που θα μείνει ως κληροδότημα της ανθρώπινης ιστορίας είναι ο πολιτισμός».

Το ίδιο όραμα μοιράζεται και ο Γιώργος Κουμεντάκης. «Επειδή ακριβώς η ΕΛΣ διήλθε πολλαπλές κρίσεις ξέρουμε ότι είναι πολύ σημαντικό να κοιτάμε προς το μέλλον. Η όπερα δεν μπορεί να τρέφεται μόνο από το παρελθόν της». Με βάση αυτή τη φιλοσοφία ο Κουμεντάκης έχει σχεδιάσει το επετειακό πρόγραμμα της ΕΛΣ, εναλλάσσοντας κλασικούς τίτλους και άγνωστα έργα της Εθνικής Σχολής του 19ου αιώνα (Φροσύνη και Δέσπω του Καρρέρ) με αναθέσεις νέων έργων. Εκτός από την αναβίωση της δικής του όπερας Η φόνισσα τον Δεκέμβριο, ο Κουμεντάκης –ο

οποίος σε τέσσερα χρόνια έκανε 80 αναθέσεις σε Έλληνες συνθέτες όλων των ηλικιών– ζήτησε από πολλούς συναδέλφους του δημιουργούς να σκεφτούν πάνω στην ιδέα της ελληνικής εθνικής ταυτότητας. «Κάναμε ανάθεση όπερας ακόμα και σε έναν Τούρκο συνθέτη, με στόχο να δώσει τη δική του οπτική για το 1821 από την πλευρά των Τούρκων». Μια κίνηση, η οποία σύμφωνα με τον Κουμεντάκη μπορεί να μην ευχαριστήσει το σύνολο του ελληνικού κοινού. «Όταν ήρθα στην ΕΛΣ το 2017 είχα τη φιλοδοξία να συμφιλιώσω το ελληνικό κοινό με τη λυρική τέχνη. Όχι με τη μορφή ενός συμβιβασμού, αλλά δείχνοντας ότι μπορούμε να προσεγγίσουμε και να παρουσιάσουμε την όπερα με σύγχρονο τρόπο», καταλήγει ο Κουμεντάκης.